

Nazwa modułu kształcenia	Licencjacki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Historii Sztuki
Kod modułu	IHS-I-08
Język kształcenia	Polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>WIEDZA</p> <p>K_W01 ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu historii sztuki w systemie nauk oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej</p> <p>K_W02 zna i rozumie terminologię historii sztuki</p> <p>K_W05 ma podstawową wiedzę o dziedzinach i dyscyplinach naukowych powiązanych z historią sztuki</p> <p>K_W06 ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie historii sztuki</p> <p>K_W07 zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieł sztuki właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych</p> <p>K_W08 zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>K_W09 ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń</p> <p>K_W10 ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym</p> <p>UMIEJĘTNOŚCI</p> <p>K_U01 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów</p> <p>K_U02 posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie problemów w zakresie historii sztuki i pokrewnych nauk historycznych</p> <p>K_U03 umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego</p> <p>K_U04 potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla studiowanej dyscypliny w zakresie nauk humanistycznych w typowych sytuacjach profesjonalnych</p> <p>K_U05 potrafi rozpoznać różne rodzaje dzieł sztuki oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym</p> <p>K_U06 posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, oraz formułowania wniosków</p>

	<p>K_U08 posiada umiejętność przygotowania typowych prac pisemnych w języku polskim i obcych, dotyczących zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł</p> <p>K_U10 ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</p> <p>KOMPETENCJE SPOŁECZNE</p> <p>K_K01 coraz lepiej rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie</p> <p>K_K02 potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role</p> <p>K_K03 potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania</p> <p>K_K04 prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu</p> <p>K_K05 ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i innych kontynentów</p> <p>K_K06 uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i różnych jego form</p>
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	III
Semestr	1-2
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	Samodzielni pracownicy naukowci IHS UJ
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	Samodzielni pracownicy naukowci IHS UJ
Sposób realizacji	120 godzin seminariów, egzamin absolutoryjny
Wymagania wstępne i dodatkowe	Zaliczenie wszystkich elementów wszystkich modułów w trakcie poprzednich lat studiów
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	Seminaria 120 godzin
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	25
Bilans punktów ECTS	<p>1. Seminarium dyplomowe – 20 pkt.</p> <p>2. Seminarium poboczne – 5 pkt.</p> <p>3. Egzamin dyplomowy składający się z 2 części:</p> <p>A. Egzamin z historii sztuki powszechnej i polskiej warunkujący dopuszczenie do obrony pracy dyplomowej</p> <p>B. Obrona pracy dyplomowej</p>

Stosowane metody dydaktyczne	Dyskusja na podstawie zreferowanych prac dyplomowych i seminaryjnych i ich ocena, dyskusja przy dziele sztuki - Lektura i analiza tekstów źródłowych, konsultacje
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Ocena pracy dyplomowej i seminaryjnej, zdanie egzaminu dyplomowego
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>Zgodnie z regulaminem studiów prace dyplomowe (licencjackie) muszą być złożone w wersji ostatecznej poprzez system AP do 15 września, co oznacza że wersja do ostatecznej akceptacji przez promotora musi być złożona, w przypadku osób rekrutujących się na studia II stopnia w lipcu, nie później niż do końca zajęć dydaktycznych. W przypadku osób mających zamiar przystąpić do rekrutacji na II stopień studiów w terminie wrześniowym, ostateczna wersja pracy powinna zostać złożona w pierwszym tygodniu sesji poprawkowej. W przypadku osób, które nie przystępują do rekrutacji na studia II stopnia, termin złożenia ostatecznej wersji pracy upływa 15 września.</p> <p>Warunkiem zaliczenia modułu jest regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne są dwie nieobecności na zajęciach z każdego przedmiotu). Wymagane jest napisanie pracy licencjackiej i pracy z seminarium pobocznego i zdanie egzaminu dyplomowego.</p> <p>Do egzaminu dyplomowego dopuszczone są wyłącznie osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, w tym zaliczenie z seminarium dyplomowego, które jest jednoznaczne z wgraniem pracy dyplomowej do systemu AP.</p> <p>UWAGA! W roku akademickim 2019/2020 w związku ze stanem epidemicznym spowodowanym pandemią COVID-19, do egzaminu dyplomowego będą dopuszczone osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, bez zaliczenia seminarium dyplomowego (wgrania pracy dyplomowej do AP).</p> <p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego lub pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p>
Treści modułu kształcenia	Moduł kształcenia ma uwieńczyć edukację licencjata, ukierunkowaną na dalsze studiowanie historii sztuki. Celem modułu jest przekazania szerokiej wiedzy o dziełach sztuki różnych epok i umiejętność badania i ochrony dzieł sztuki. Tej problematyce są poświęcone przede wszystkim seminaria główne i poboczne. Zaliczając przedmioty wchodzące w skład modułu studenci nabywają wyspecjalizowanych umiejętności badania dzieła sztuki (bardzo istotnych przy

	<p>przygotowaniu prac badawczych) i pogłębiają wiedzę na temat współczesnej kultury wizualnej. Student otrzymuje też informacje na temat podstaw ochrony prawnej własności intelektualnej, niezbędną tak w pracy naukowej, jak w handlu sztuką.</p> <p>Moduł obejmuje następujące przedmioty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Seminarium dyplomowe 2. Seminarium poboczne 3. Egzamin dyplomowy składający się z 2 części: <ol style="list-style-type: none"> A. Egzamin z historii sztuki powszechnej i polskiej warunkujący dopuszczenie do obrony pracy dyplomowej B. Obrona pracy dyplomowej
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Wykazy literatury do poszczególnych przedmiotów zawarte w tabelach poszczególnych przedmiotów
Metody i kryteria oceniania	<p>Zajęcia są oceniane wg następujących kryteriów: gruntowna znajomość problematyki, zaprezentowanej na zajęciach i we wskazanej literaturze, umiejętność zastosowania metod badawczych, zaprezentowanych w trakcie zajęć (sprawdzona poprzez analizę konkretnego dzieła sztuki); umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) dojrzałych tekstów historyczno-artystycznych (zawierających oryginalne ustalenia badawcze i interpretacje) z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej i źródeł i archiwalnych. Wymagane jest regularne uczęszczanie na wszystkie zajęcia</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	Program modułu kształcenia nie przewiduje praktyk zawodowych

Tabele przedmiotów

Nazwa przedmiotu	1. Seminarium dyplomowe (licencjackie)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	Licencjacki IHS-I-08-01
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Samodzielni pracownicy naukowci IHS UJ
Sposób realizacji	Seminarium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Stosowane metody dydaktyczne	Dyskusja na temat referowanych fragmentów prac lub lektury wskazanej przez promotora, zajęcia i dyskusje przy dziełach sztuki, wykład promotora, konsultacje
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie następuje na podstawie złożenia pracy dyplomowej
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Zgodnie z regulaminem studiów prace dyplomowe (licencjackie) muszą być złożone w wersji ostatecznej poprzez system AP do 15 września, co oznacza że wersja do ostatecznej akceptacji przez promotora musi być złożona, w przypadku osób rekrutujących się na studia II stopnia w lipcu, nie później niż do końca zajęć dydaktycznych. W przypadku osób mających zamiar przystąpić do rekrutacji na II stopień studiów w terminie wrześniowym, ostateczna wersja pracy powinna zostać złożona w pierwszym tygodniu sesji poprawkowej. W przypadku osób, które nie przystępują do rekrutacji na studia II stopnia, termin złożenia ostatecznej wersji pracy upływa 15 września.</p> <p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego lub pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p> <p>Regularne uczęszczanie na zajęcia, złożenie pracy licencjackiej i jej przyjęcie przez promotora oraz obrona pracy (dodatkowo warunkowana zdaniem egzaminu dyplomowego). Postępy w pisaniu pracy licencjackiej będą sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z promotorem. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) dojrzałych tekstów historyczno-artystycznych (zawierających prawidłowe z punktu widzenia faktografii i metodologii ustalenia badawcze i interpretacje) z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej (w niektórych przypadkach także źródeł archiwalnych).</p> <p>Egzamin dyplomowy jest egzaminem dopuszczającym do obrony pracy dyplomowej. Obejmuje zagadnienia i przedmioty</p>

ujęte we wszystkich poprzednich modułach na roku I, II i III. Stosują się do niego opisy wszystkich wyżej opisanych przedmiotów w tych modułach.

Do egzaminu dyplomowego dopuszczone są wyłącznie osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, w tym zaliczenie z seminarium dyplomowego, które jest jednoznaczne z wgraniem pracy dyplomowej do systemu AP.

UWAGA! W roku akademickim 2019/2020 w związku ze stanem epidemicznym spowodowanym pandemią COVID-19, do egzaminu dyplomowego będą dopuszczone osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, bez zaliczenia seminarium dyplomowego (wgrania pracy dyplomowej do AP).

Aby zdać egzamin dyplomowy należy przygotować odpowiedzi na 60 pytań wg podanej poniżej listy i udzielić na nie odpowiedzi przed komisją egzaminacyjną

Pytania

1. Chronologia dziejów sztuki bizantyńskiej: główne okresy historyczne i zasięgi geograficzne; ogólna charakterystyka przemian ideowych i artystycznych.
2. Tradycja antyczna w sztuce starożytności, bizantyńskiej i średniowiecznej łacińskiej; zagadnienia kontynuacji i tzw. renesansów.
3. Postawy ideowe sztuki bizantyńskiej: sens ikony, symbolika architektury sakralnej, program ikonograficzny malowideł wewnątrz świątyni.
4. Późnoantyczna i bizantyńska sztuka Rawenny V i VI wieku oraz późniejsze dzieje sztuki bizantyńskiej we Włoszech.
5. Malarstwo epoki Paleologów a sztuka zachodnioeuropejska a zwłaszcza włoska około r. 1200
6. Tradycja i innowacja w sztuce karolińskiej i ottońskiej.
7. Sztuka wczesnopiastowska: jej źródła i specyfika.
8. Architektura i rzeźba romańska we Francji i w Italii: wielość odmian regionalnych i ich cechy.
9. Architektura i rzeźba romańska we Francji i w Italii wobec tradycji antycznej i dziedzictwa sztuki karolińskiej.
10. Architektura i rzeźba romańska w Polsce i ich związki ze sztuką europejską.
11. Sztuka zakonów benedyktynów, cystersów, kartuzów, dominikanów, franciszkanów, i krzyżaków w średniowieczu.
12. Architektura gotycka we Francji i jej recepcja w innych krajach (poł. XII w. - XIV w.).
13. Przełom w malarstwie włoskim około r. 1300: Giotto i jego współcześni.

14. Sztuka na dworze Kazimierza Wielkiego.
15. Nagrobki królewskie w katedrze na Wawelu; ich cechy wspólne i indywidualne.
16. Sztuka w Pradze i jej znaczenie dla Europy Środkowej w XIV wieku.
17. Styl międzynarodowy i problemy sztuki dworskiej późnego średniowiecza.
18. Przemiany stylowe w rzeźbie późnego średniowiecza od "Pięknych Madonn" do Wita Stwosza.
19. Malarstwo w Polsce w XV wieku (malarstwo monumentalne, obrazy tablicowe, miniatury).
20. Wielcy mistrzowie malarstwa niderlandzkiego XV wieku: średniowiecze i nowożytność.
21. Recepcja antyku w sztuce włoskiego renesansu (formy i treści dzieł sztuki).
22. Akt w sztuce średniowiecznej i nowożytnej.
23. Problem iluzjonizmu w sztuce nowożytnej: teoria i praktyka.
24. Leonardo da Vinci: między sztuką a nauką.
25. Twórczość artystyczna i teoria Michała Anioła i jej znaczenie dla sztuki manieryzmu i baroku.
26. Polskie nagrobki renesansowe: typologia i symbolika.
27. „Naturalizm” w sztuce nowożytnej: postulaty teoretyczne i realizacja.
28. Palladio i palladianizm w Europie i Ameryce.
29. Manierizm: styl czy postawa.
30. Akademie i akademizmy w sztuce nowożytnej i nowoczesnej.
31. Kontreformacja a sztuka.
32. Malarstwo flamandzkie i holenderskie XVII wieku (podobieństwa i różnice).
33. Barokowe „kompleksowe dzieło sztuki”.
34. Bernini, Borromini, Guarini a problem stylu w architekturze barokowej.
35. Sztuka sterowana centralnie: przykłady nowożytnej Francji, państw faszystowskich i komunistycznych.
36. Środowiska artystyczne w państwie polsko-litewskim od XVI do XVIII wieku.
37. Rezydencje królewskie, magnackie i szlacheckie w Rzeczypospolitej. Rozwiązania przestrzenne i programy treściowe.
38. Późnobarokowa architektura w krajach Rzeszy (Czechy, Austria, Bawaria, Frankonia).
39. Recepcja wzorów włoskich w sztuce polskiej XVII-XIX wieku.
40. Rokoko jako sztuka dworska.
41. Klasycyzm w sztuce nowoczesnej od wieku XVIII po współczesność.
42. Problem realizmu w malarstwie XIX wieku.
43. Zjawisko historyzmu w architekturze XIX wieku: podstawy

	<p>teoretyczne i fazy rozwojowe.</p> <p>44. Historyzm w sztuce polskiej XIX i XX wieku.</p> <p>45. Pejzaż w malarstwie: przemiany postaw od XV do XX wieku.</p> <p>46. Rzeźba dziewiętnastowieczna: tendencje akademickie i antyakademickie.</p> <p>47. Malarstwo monumentalne w XIX i XX wieku (witraż i malarstwo ścienne).</p> <p>48. Impresjonizm i postimpresjonizm w malarstwie i rzeźbie oraz ich kontynuacja w sztuce XX wieku.</p> <p>49. Malarstwo polskie w latach 1795-1914: główne tendencje i źródła inspiracji.</p> <p>50. Koncepcje awangardowe w sztuce XX wieku: ich historia i znaczenie.</p> <p>51. Polska awangarda artystyczna w dwudziestoleciu międzywojennym.</p> <p>52. Główne odmiany malarstwa i rzeźby abstrakcyjnej.</p> <p>53. Nurty destrukcyjne w sztuce w teorii i praktyce od czasów bizantyńskich po współczesność ze szczególnym uwzględnieniem pojęcia antysztuki.</p> <p>54. Pojęcie modernizmu i postmodernizmu w teorii i praktyce artystycznej w XIX i XX wieku.</p> <p>55. Dekadentyzm i symbolizm w malarstwie i rzeźbie około r. 1900.</p> <p>56. Tendencje ekspresjonistyczne w sztuce (od antyku) ze szczególnym uwzględnieniem wieku XX.</p> <p>57. Nowe koncepcje czasu i przestrzeni w sztuce XX wieku.</p> <p>58. Znaczenie sztuki amerykańskiej w kształtowaniu się prądów artystycznych w XX wieku.</p> <p>59. Sztuka środowiska krakowskiego po II wojnie światowej.</p> <p>60. Wzornictwo przemysłowe, plakat i reklama: ich znaczenie w sztuce XX wieku.</p>
<p>Opis przedmiotu</p>	<p>Głównym zadaniem uczestników seminarium głównego jest przygotowanie pracy dyplomowej. Seminarium ma też wprowadzić studentów w problematykę badań nad dziejami sztuki, ujętą w pogłębiony sposób. Będą na nim zaprezentowane najważniejsze metody badawcze historii sztuki, oraz szczególne zalety i słabości każdej z nich. Szczególnie wnikliwej analizie zostaną poddane spektakularne osiągnięcia historiografii artystycznej, a także je niepowodzenia jako przygotowanie studentów do zmierzenia się z konkretnymi problemami badawczymi. Tematy prac i zasady ich przygotowania określają prowadzący poszczególne seminaria. Od nich zależy także szczegółowy harmonogram tych zajęć. Lista i opis seminariów jest podawana przed rozpoczęciem roku akademickiego</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura jest zależna od tematów prac podjętych przez studentów w dawnym roku i jest z nimi konsultowana indywidualnie.</p>

	<p>W przygotowaniu odpowiedzi na pytania egzaminu dyplomowego należy wykorzystać literaturę podaną w modułach: wstęp do historii sztuki, historia sztuki klasycznej i poklasycznej, historia sztuki dawnej, historia sztuki nowoczesnej</p>
--	---

Nazwa przedmiotu	2. Seminarium poboczne
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	Licencjacki IHS-I-08-02
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Samodzielni pracownicy naukowci IHS UJ
Sposób realizacji	Seminarium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Stosowane metody dydaktyczne	Dyskusja na temat referowanych fragmentów prac lub lektury wskazanej przez promotora, zajęcia i dyskusje przy dziełach sztuki, wykład promotora, konsultacje
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie na ocenę
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej.</p> <p>Regularne uczęszczanie na zajęcia, złożenie pracy seminaryjnej i jej przyjęcie przez prowadzącego. Postępy w pisaniu pracy seminaryjnej będą sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z prowadzącym. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) dojrzałych tekstów historyczno-artystycznych (zawierających prawidłowe z punktu widzenia faktografii i metodologii ustalenia badawcze i interpretacje) z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej (w niektórych przypadkach także źródeł archiwalnych)</p>
Opis przedmiotu	<p>Seminarium poboczne ma za zadanie poszerzyć wiedzę studenta o metodach badawczych historii sztuki. W związku z tym musi ono dotyczyć innego okresu w jej dziejach, niż seminarium główne (nie można zaliczyć dwóch seminariów ze sztuki średniowiecznej, nowożytnej, albo nowoczesnej). Żadne z seminariów, prowadzonych przez pracowników Instytutu Historii Sztuki nie jest określane jako główne lub poboczne. Zapisując się na dwa seminaria, student określa charakter każdego z nich (np. seminarium Historii sztuki średniowieczne - główne, a seminarium z historii sztuki nowoczesnej - poboczne). Na seminarium pobocznym pisze się pracę, tak jak na seminarium głównym, a jej charakter określany jest każdorazowo przez prowadzącego</p>

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu

Literatura jest zależna od tematów prac podjętych przez studentów w dawnym roku i jest z nimi konsultowana indywidualnie

Nazwa przedmiotu	3. Zagadnienia do egzaminu dyplomowego
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	Licencjacki IHS-I-08-01
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	
Sposób realizacji	
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	
Stosowane metody dydaktyczne	
Sposób zaliczenia przedmiotu	
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Egzamin dyplomowy jest egzaminem dopuszczającym do obrony pracy dyplomowej. Obejmuje zagadnienia i przedmioty ujęte we wszystkich poprzednich modułach na roku I, II i III. Stosują się do niego opisy wszystkich wyżej opisanych przedmiotów w tych modułach.</p> <p>Do egzaminu dyplomowego dopuszczone są wyłącznie osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, w tym zaliczenie z seminarium dyplomowego, które jest jednoznaczne z wgraniem pracy dyplomowej do systemu AP.</p> <p>UWAGA! W roku akademickim 2019/2020 w związku ze stanem epidemicznym spowodowanym pandemią COVID-19, do egzaminu dyplomowego będą dopuszczone osoby, które uzyskały wszystkie wymagane programem studiów zaliczenia, bez zaliczenia seminarium dyplomowego (wgrania pracy dyplomowej do AP).</p> <p>Aby zdać egzamin dyplomowy należy przygotować odpowiedzi na 60 pytań wg podanej poniżej listy i udzielić na nie odpowiedzi przed komisją egzaminacyjną</p> <p>Pytania</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Chronologia dziejów sztuki bizantyńskiej: główne okresy historyczne i zasięgi geograficzne; ogólna charakterystyka przemian ideowych i artystycznych. 2. Tradycja antyczna w sztuce starochrześcijańskiej, bizantyńskiej i średniowiecznej łacińskiej; zagadnienia kontynuacji i tzw. renesansów. 3. Postawy ideowe sztuki bizantyńskiej: sens ikony, symbolika architektury sakralnej, program ikonograficzny malowideł wewnątrz świątyni. 4. Późnoantyczna i bizantyńska sztuka Rawenny V i VI wieku

- oraz późniejsze dzieje sztuki bizantyńskiej we Włoszech.
5. Malarstwo epoki Paleologów a sztuka zachodnioeuropejska a zwłaszcza włoska około r. 1200
  6. Tradycja i innowacja w sztuce karolińskiej i ottońskiej.
  7. Sztuka wczesnopiastowska: jej źródła i specyfika.
  8. Architektura i rzeźba romańska we Francji i w Italii: wielość odmian regionalnych i ich cechy.
  9. Architektura i rzeźba romańska we Francji i w Italii wobec tradycji antycznej i dziedzictwa sztuki karolińskiej.
  10. Architektura i rzeźba romańska w Polsce i ich związki ze sztuką europejską.
  11. Sztuka zakonów benedyktynów, cystersów, kartuzów, dominikanów, franciszkanów, i krzyżaków w średniowieczu.
  12. Architektura gotycka we Francji i jej recepcja w innych krajach (poł. XII w. - XIV w.).
  13. Przełom w malarstwie włoskim około r. 1300: Giotto i jego współcześni.
  14. Sztuka na dworze Kazimierza Wielkiego.
  15. Nagrobki królewskie w katedrze na Wawelu; ich cechy wspólne i indywidualne.
  16. Sztuka w Pradze i jej znaczenie dla Europy Środkowej w XIV wieku.
  17. Styl międzynarodowy i problemy sztuki dworskiej późnego średniowiecza.
  18. Przemiany stylowe w rzeźbie późnego średniowiecza od "Pięknych Madonn" do Wita Stwosza.
  19. Malarstwo w Polsce w XV wieku (malarstwo monumentalne, obrazy tablicowe, miniatury).
  20. Wielcy mistrzowie malarstwa niderlandzkiego XV wieku: średniowiecze i nowożytność.
  21. Recepcja antyku w sztuce włoskiego renesansu (formy i treści dzieł sztuki).
  22. Akt w sztuce średniowiecznej i nowożytnej.
  23. Problem iluzjonizmu w sztuce nowożytnej: teoria i praktyka.
  24. Leonardo da Vinci: między sztuką a nauką.
  25. Twórczość artystyczna i teoria Michała Anioła i jej znaczenie dla sztuki manieryzmu i baroku.
  26. Polskie nagrobki renesansowe: typologia i symbolika.
  27. „Naturalizm” w sztuce nowożytnej: postulaty teoretyczne i realizacja.
  28. Palladio i palladianizm w Europie i Ameryce.
  29. Manieryzm: styl czy postawa.
  30. Akademe i akademizmy w sztuce nowożytnej i nowoczesnej.
  31. Kontreformacja a sztuka.
  32. Malarstwo flamandzkie i holenderskie XVII wieku (podobieństwa i różnice).
  33. Barokowe „kompleksowe dzieło sztuki”.
  34. Bernini, Borromini, Guarini a problem stylu w architekturze

	<p>barokowej.</p> <p>35. Sztuka sterowana centralnie: przykłady nowożytnej Francji, państw faszystowskich i komunistycznych.</p> <p>36. Środowiska artystyczne w państwie polsko-litewskim od XVI do XVIII wieku.</p> <p>37. Rezydencje królewskie, magnackie i szlacheckie w Rzeczypospolitej. Rozwiązania przestrzenne i programy treściowe.</p> <p>38. Późnobarokowa architektura w krajach Rzeszy (Czechy, Austria, Bawaria, Frankonia).</p> <p>39. Recepcja wzorów włoskich w sztuce polskiej XVII-XIX wieku.</p> <p>40. Rokoko jako sztuka dworska.</p> <p>41. Klasycyzm w sztuce nowoczesnej od wieku XVIII po współczesność.</p> <p>42. Problem realizmu w malarstwie XIX wieku.</p> <p>43. Zjawisko historyzmu w architekturze XIX wieku: podstawy teoretyczne i fazy rozwojowe.</p> <p>44. Historyzm w sztuce polskiej XIX i XX wieku.</p> <p>45. Pejzaż w malarstwie: przemiany postaw od XV do XX wieku.</p> <p>46. Rzeźba dziewiętnastowieczna: tendencje akademickie i antyakademickie.</p> <p>47. Malarstwo monumentalne w XIX i XX wieku (witraż i malarstwo ścienne).</p> <p>48. Impresjonizm i postimpresjonizm w malarstwie i rzeźbie oraz ich kontynuacja w sztuce XX wieku.</p> <p>49. Malarstwo polskie w latach 1795-1914: główne tendencje i źródła inspiracji.</p> <p>50. Koncepcje awangardowe w sztuce XX wieku: ich historia i znaczenie.</p> <p>51. Polska awangarda artystyczna w dwudziestoleciu międzywojennym.</p> <p>52. Główne odmiany malarstwa i rzeźby abstrakcyjnej.</p> <p>53. Nurty destrukcyjne w sztuce w teorii i praktyce od czasów bizantyńskich po współczesność ze szczególnym uwzględnieniem pojęcia antysztuki.</p> <p>54. Pojęcie modernizmu i postmodernizmu w teorii i praktyce artystycznej w XIX i XX wieku.</p> <p>55. Dekadentyzm i symbolizm w malarstwie i rzeźbie około r. 1900.</p> <p>56. Tendencje ekspresjonistyczne w sztuce (od antyku) ze szczególnym uwzględnieniem wieku XX.</p> <p>57. Nowe koncepcje czasu i przestrzeni w sztuce XX wieku.</p> <p>58. Znaczenie sztuki amerykańskiej w kształtowaniu się prądów artystycznych w XX wieku.</p> <p>59. Sztuka środowiska krakowskiego po II wojnie światowej.</p> <p>60. Wzornictwo przemysłowe, plakat i reklama: ich znaczenie w sztuce XX wieku.</p>
Opis przedmiotu	

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu

W przygotowaniu odpowiedzi na pytania egzaminu dyplomowego należy wykorzystać literaturę podaną w modułach: wstęp do historii sztuki, historia sztuki klasycznej i poklasycznej, historia sztuki dawnej, historia sztuki nowoczesnej